

Kommentar til Planstrategi 2007

Næppe mange er uenige i de flotte formuleringer om fremtiden, men planstrategiens luftige visioner står og falder med konkret handling.

Forslag til Planstrategi 2007 på et sundt og bæredygtigt grundlag er Syddjurs kommunes første dokument om den overordnede vision for rammerne om det gode liv med en udvikling i balance mellem vækst, kvalitet, sundhed og bæredygtighed i Syddjurs Kommune. Et stort og digert oplæg til debat med få muligheder for at være uenige i de mange flotte og meget generelle formuleringer. Oplægget skitserer de faktiske kvaliteter i kommunen. Der er højt til loftet i alle udsagn, og mulighederne er mange i det 68 sider store debatoplæg.

Beskrivelserne af realisering af byrådets visioner er svære at kommentere, men står og falder med konkrete handlinger, der måtte være den videre følge - først i den kommende kommuneplan, hvor de valgte strategier skal beskrives mere detaljeret - siden i budgetter og handleplaner helt ud under huden hos kommunens medarbejdere.

En udvikling hvor den strategiske planlægning skal udmønte sig i konkrete fokusområder, hvor der skal træffes helt konkrete valg, og kommunens profil derved tegnes skarpere. Først her bliver det relevant at vurdere, om ambitionerne var mundsvejr eller om man fornemmer at mål og midler er passende afstemt og ambitionerne troværdige. En for stor afstand mellem mål og midler fremmer frustrationer og skuffelser – hos borgerne, hos medarbejderne og hos politikerne selv. Planlægning har som et særdeles vigtigt element at skabe en fælles forståelsesramme. Det aktuelle forslag giver anledning til en række meget positive forventninger, som – hvis de kun i ringe grad indfries – let genererer en negativ og uhensigtsmæssig tankegang om - og branding af kommunen.

Der er eksempelvis ikke mange sætninger, som på den ene eller anden måde tager fat på pejlinger af, hvordan man tackler et af kommunens måske allerstørste dilemmaer i fremtiden, konflikten mellem at ”beskytte” og ”benytte”! Og dilemmaer har det endvidere med at vokse jo mere konkrete planerne bliver, ja ender ofte i store konflikter.

På samme måde bærer forslag til bymønsteret præg af uløste konflikter. Er det i det hele taget et godt kriterium at tage udgangspunkt i antallet af indbyggere i en by? Bør planen som foreslået overhovedet fokusere på hovedbyer, når der skal være så mange for at undgå dilemmaer?

Kortet viser, hvor de kommende års nye boliger planlægges opført

Planen giver jo næsten selv svaret. Når kriteriet ikke slår til, suppleres med en nyskabelse, et såkaldt "bybånd" - eksempelvis mellem Kolind og Ryomgård, eller Rønde, Følle og Uggelbølle. Men den tanke er ikke gennemført mellem f.eks. Tved, Knebelbro, Knebel og Vrinner.

Sydøst for linjen Kolind – Rønde er der kun plads til 5 nye boliger om året uden for Ebeltoft, og de tænkes alle placeret i Knebel. Vil det ikke være relevant med en bybånds-betragtning her? De enkelte landsbyer på Mols og Helgenæs kan ikke mønstre store indbyggertal; men valgstedet i samme område afspejler dog en vælgerbefolkning på over 3000 indbyggere – dertil børn og unge uden valget og sommerfolket. Knebel er et trafikknudepunkt, hvor trafiktællinger afspejler trafikmængder i en størrelsesorden, der tåler sammenligning med Strandvejstrafikken i Ebeltoft. Nationalparken afstedkommer måske helt nye og endnu ukendte erhvervs muligheder. På mange måder forekommer den helt ensidige satsning på nybyggeri i den vestlige del af kommunen uhensigtsmæssig - i det mindste, hvis der ikke løses lidt op for mulighederne i den østligste del. Der bør også her satses på den sammenhængskraft, som er forudsætningen for at bevare skole, kirker, dagligvarebutikker, samlingssteder.

I modsat fald bæres der ved til bålet om stagnation, og myten, den om molboerne der færdes rundt - nu endda i Nationalpark - med halm i træskoene til glæde for besøgende, vil genopstå. Der er dog både 4 sparekasser, en landsdækkende bank, Molshallen, Menighedshus og 5 forsamlingshuse, materielgård, rensningsanlæg, brandstation, busstation, store autoværksteder, containerplads, feriecenter, 4 dagligvarebutikker, bagere og det eneste slagterhus i hele den østligste del af kommunen, lokalarkiv, burger, fabrikker, landhandel, rengøringsfirma, forlag, postordrefirmaer, dyrlæger, tandlæger, læger, apoteksfilial, entreprenører, vognmænd, arkitekter og ingeniørfirmaer, bedemand, filmproducent, frisør, IT-virksomheder, kunstnere, gallerier, restauranter, fiskeforretning, 3 børnehaver, dagpleje, døgn- og hjemmepleje, Lyngparken, ungdomsskole, juniorklub, ridecentre, Fuglsøcentret, Friluftsgården Karpenhøj, Molslaboratoriet, 7 kirker, berømt alter og kapeller, flere havne, en velfungerende idrætsforening med mange afdelinger for ikke at nævne det store Molsløb og teaterforeningen og kommunens største antikvitetsmarked. Der er endvidere adskillige håndværkere og landbrug samt andre erhvervsdrivende, men naturligvis også mange pendlere, foruden campingpladser, feriecenter og et hav af sommerhuse. Dette nævnes for at henlede opmærksomheden på, at området har andre interesser end blot at være nationalpark, hvis nogen skulle have glemt det. Vi ønsker ikke, som antydtes på borgermødet på Fregatten, at Egens bliver jævnet med jorden. Vi ønsker fortsat mulighed for at bo og virke i de ofte meget små samfund rundt på Mols og Helgenæs.

Strategiplanen peger også på, at den kollektive trafik skal styrkes – op mod 11 gange berøres dette emne. Ja, vist giver en "god infrastruktur og kollektive trafikforbindelser et godt grundlag for udvikling af både bosætning, erhverv og turisme"! Enig, men kan vi nu fæste lid til det? Den vision er senest direkte modarbejdet, og den lovede analyse på området har endnu ikke set dagens lys. Sagen kan synes ubetydelig i denne sammenhæng, men er ikke desto mindre symptomatisk for de angreb, som marginalområder oftest konfronteres med, når visionerne skal indgå i fasen omkring de økonomiske overvejelser. Så hjælper det slet ikke, at der i planen på side 33 står, at distriktsrådet skal sikre et fælles ansvar for kommunens og lokalområdernes udvikling i forhold til både service, økonomi og kulturliv gennem kompetencer efter delegation i konkrete situationer.

Hvilket formål tjener sådanne formuleringer? Vi har indsendt forslag til forbedringer i stribetrafik, om trafiksikkerhed, strandpark, cykelstier, manglende sikkerhed for svage trafikanter, vejforbedringer, beredskab, lægebil, kollektiv trafik mv. og nu opfordres vi til at gøre det igen! Det er kun rimeligt – hvis formuleringerne følges op af konkret handling?

Vi vil slå til lyd for en helhedsorienteret planstrategi, hvor bosætning, erhverv, infrastruktur og borgerservice ses i sammenhæng, hvor fokus lægges på spørgsmålet, hvordan styrker vi sammenhængskraften i

lokalområdet. Hvordan hænger job- og familieliv sammen? Her må ikke opstilles formuleringer, som kan virke hindrende for de kommende mange års udvikling. Det er særdeles vigtigt, at hvert område analyseres m.h.p. forbedring, fordi kvaliteten af de enkelte elementer er af meget stor vigtighed for at opnå den gode spiral for et godt liv i Syddjurs kommune - såvel i jobbet som i familie- og samfundslivet.

Vi vil også pege på de muligheder, der ligger for erhvervsudvikling med naturen og friluftslivet som den røde tråd i samarbejde med de store landsdækkende organisationer, som CVU, DGI, Friluftsrådet, Naturhistorisk museum og ikke mindst Århus Universitet og Katrinebjergcentret.

Vi tror på at borgerservice må komme til borgerne og ikke omvendt. Biblioteksfunktioner med ”lånebrik” på lokale destinationer, lokalkanaler med tilbud, borgerservice helt ud i lokalområderne den 3. onsdag i måneden. I det hele taget en service, der i høj grad er IT-relateret, og langt mindre afhængig af den fysiske henvendelse på et kontor i Langbortistan.

Vi havde gerne set, at planen havde bud på en løsning af den utilstrækkelige motortrafikvejsforbindelse til Lufthavn, Grenå og Ebeltoft.

Med henblik på forslaget ambition om det gode liv, savnes – måske lidt utraditionelt – et par ord om, hvilken strategi, der måtte tages i anvendelse for at imødegå den truende lægemangel.

Afsluttende opfatter vi produktet som ambitiøst, processen involverende, strategien fremadvendt og kvalitetsbetonet, hvorfor forventningerne er (over)spændte. Vi ser frem til, at resultaterne indfrier de gode intentioner.

Skam få den, som tænker ilde derom!

Mvh
Jørgen Ørgård, fmd.
Borgerforeningen Mols – Distriktsråd for Mols og Helgenæs.